

РЕШЕНИЕ

№ 5985

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2987** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК

Образувано е по жалба на МБАЛ [фирма] срещу Заповед за отказ за заплащане / закупуване на медицински дейности отчетени от ЛЗ за БМП № РД 15-115 от 2.02.2021г издадена от Директор на СЗОК с която на осн. чл.20 ал.1 т.2 ЗЗО, чл.42 т.2 Правилник за устройство и дейността на НЗОК , във връзка с чл.20 ал.1 т.6 от ЗЗО, чл.352 ал.1 т.3 и чл.354 ал.1 от НРД за МД за 2020-2022 е отказано заплащане / закупуване на 11 броя ИЗ по КП № 168, отчетени като дейност за м. октомври 2019г по Договор № 22-2483/ 22.05.2018г за оказване на БП по клинични пътеки от жалбоподателя.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт като издаден при съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Налице били разлики във фактическите констатации посочени в протокол от 15.06.2020г и оспорения акт относно броя ИЗ-та. Не било посочено основанието на което процесната заповед е издадена, в НРД за МД не била предвидена санкция, която да се изразява в неплащане на извършена дейност след арбитражно решение. Сочил, че при издаване на заповедта адм. орган действал по неприложим процесуален ред. Твърдил, че са направени констатации от проверяващите, че не са спазени индикациите за хоспитализация по КП 168, без да е конкретизирано за кой от медицинските случаи в какво се състои неизпълнението. Поддържа че за всички пациенти са били налице обективни критерии за заболяването, диагностично доказани и аргументиращи необходимостта от

хоспитализация. Излага доводи и за немотивираност, липса на фактически и правни основания. Моли съда да отмени оспорвания акт. Претендира разности.

Ответникът – Директор на СЗОК, чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмени бележки оспорва жалбата и моли да се отхвърли по съображения, че медицинското заведение било отчело диагноза за доброкачествени заболявания, а не за злокачествени, както било изискването на КП 168. Подробни доводи за неоснователност на жалбата развива в депозираните писмени бележки. Претендира юриск. възнаграждение.

СГП, редовно призовани не вземат становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Между НЗОК и МБАЛ [фирма] на основание чл. 59, ал.1 ЗЗО и в съответствие с НРД за медицинските дейности за 2018 г. е сключен договор № 22-2483 от 22.05.2018г за оказване болнична помощ/БП/ по клинични пътеки/КП/ от приложение № 9 към чл.1 на Наредба № 3 от 2018 г. за определяне пакета от здравни дейности, гарантирани от бюджета на НЗОК и посочени съответно в приложение № 17а "Клинични пътеки" на НРД за медицинските дейности за 2018 г.. Съобразно §2 от договора същият е в сила от 01.04.2018 г.

Административното производство е започнало със Заповед № РД-25-184 от 29.05.2020 г. на управителя на НЗОК, с която е наредено на осн. чл.72 ал.2 от ЗЗО и чл.9 ал.1 от Инструкция № РД 16-31/ 23.06.2016г. за условията и реда на осъществяване на контрол по чл.72, ал.2, ал.3, ал.4, ал.5, ал.6, ал.7 и ал.8 от ЗЗО и § 10 от НРД за МД за 2020-2022г извършването на проверка на жалбоподателя със задача: контрол по изпълнение на договорите за оказване БМП в съответствие с НРД за МД за 2018г и НРД за МД за 2020-2022г. Цитираните норми, посочени като правно основание за издаване на заповедта, съдържат административнопроизводствени правила, а не материалноправни разпоредби и правилно управителят на НЗОК се е позовал на тези норми.

За резултатите от извършената проверка е съставен протокол № РД 25-184 -1 от 15.06.2020г. връчен на 16.06.2020 г на представител на жалбоподателя, което е удостоверил с подписа си. Съгласно протокола, били проверени 13 броя ИЗ на ЗОЛ по КП 168 и било констатирано, че и по 13- те ИЗ не били спазени изискуемите индикации за хоспитализация относно диагностицирани злокачествени новообразувания на женски полови органи М. 10 С 51-С 58. Липсвала корелация между първоначална диагноза и получения хистологичен резултат.

Изпълнителят на болнична медицинска помощ е упражнил правото си да представи писмено възражение/становище/ № 17-01-91 от 23.06.2020г до Управителя на НЗОК /л.81 и сл. от делото/, което е изпратено за разглеждане от Арбитражна комисия на осн. чл.75 ЗЗО. Видно от Протокол № 7/ 23.07.2020г от заседание на Арбитражната комисия /л.95 и сл/ по две от ИЗ-та, описани в т. 4 и т.5 от Протокола РД 25-184-1 от 15.06.2020г възражението е прието за основателно. По отношение останалите 11 броя ИЗ, членовете на Арбитражната комисия са гласували с равен брой гласове, като е посочено, че по арг. от чл.432 ал.4 НРД за МД 2020-2022, управителят на НЗОК може да наложи предвидените санкции.

Във връзка с гласуването на членове на Арбитражната комисия, които приемат, че по отношение на две от тринадесетте проверявани ИЗ, възражението е

основателно, е издадена от директора на СЗОК, процесната заповед за отказ за заплащане/ закупуване на МД отчетени от ЛЗ за БМП с която се отказва заплащане/ закупуване на останалите 11 броя ИЗ по КП 168.

По делото е приета СМЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена и ще коментира по- долу при правните изводи.

Оспорената заповед представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, подлежащ на съдебен контрол, като едностранно властническо волеизявление на директора СЗОК, в качеството му на административен орган в правоотношение, в което страните не са равнопоставени. Заповедта засяга правната сфера на жалбоподателя, поради което е налице правен интерес от оспорването ѝ.

Преди всичко съдът намира, че при издаването на процесната заповед са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които са самостоятелно основание за отмяна- чл.146 т.3 АПК. В случая производството пред административния орган се е развило по реда на чл.75 и чл. 76 от ЗЗО. След като [фирма] е оспорило констатациите на съответното длъжностно лице по чл. 72, ал. 2, директорът на РЗОК е изпратил становището по чл. 74, ал. 4, респ. изпратил спора за решаване от арбитражна комисия - чл. 75, ал. 1 ЗЗО. Предвид, че по отношение 11 броя ИЗ по КП 168 от общо проверените 13 броя ИЗ по КП 168 членовете на Арбитражната комисия са гласували с равен брой гласове „за“ и „против“, тоест не е налице прието решение /л. 97 от делото/, то по арг. от чл.76 ал. 3 ЗЗО директорът на СЗОК е издал процесната заповед. Разпоредбата на чл.76 ал.3 от ЗЗО не е изрично посочена като правно основание в оспорения акт, но от извършената процедурата, може да се обоснове извод, че заповедта е издадена именно въз основа на посоченото основание. Недопустимо е обаче, да се гадае волята на административния орган, респ. съдът да извършва собствена преценка за дължимия резултат.

Описаната процедура в чл. 75 от ЗЗО има отношение единствено към производството по чл. 76 от ЗЗО, а именно за налагане на санкциите, предвидени в договора между РЗОК и изпълнителя на медицинска или на дентална помощ.

В конкретната хипотеза в протокола РД 25-184-1 от 15.06.2020г за резултатите от проверката по отношение на проверените 13 броя ИЗ по КП 168 не се сочат установени нарушения (нарушени правни норми, водещи до ангажирането на друг вид отговорност), а се описва установената при проверката фактическа обстановка / за разлика от проверените ИЗ по КП 152, 159, 217.1, 220.1, описани от т.14 до т.17 от протокола, където изрично са посочени нарушени чл.55 ал.2 т.5 от ЗЗО и чл.295 т. 9 НРД за МД 2020-2022г /. Никъде в протокола от проверката, както и в оспорената заповед по отношение на процесните ИЗ по КП 168 не се споменава за извършено нарушение на ЗЗО и НРД за МД, за разлика от цитираните по-горе проверени други ИЗ-та по други клинични пътеки /които на са предмет на настоящия правен спор/. Единствено се сочи, че не са спазени индикациите за хоспитализация. При липса на констатации за извършено нарушение по ЗЗО и НРД за МД съставляващо основание за прилагане на санкция /което не се отрича от ответника- в писмената защита изрично сочи, че не се касае за нарушение респ. санкция/, не е било налице приложното поле на императивното правило по чл. 75, ал. 1 от ЗЗО за произнасяне от арбитражна комисия по направеното възражение от проверения изпълнител на медицинска помощ. При систематичното разглеждане и тълкуване на чл. 75 и чл. 76

от ЗЗО се обосновава извод, че арбитражната комисия решава спорове, свързани с нарушения по Закона за здравното осигуряване, изискващи налагане на санкции. Арбитражната комисия притежава компетентност да се произнася в случаите, при които са установени нарушения, подлежащи на наказване по реда на чл. 76 от ЗЗО. / В този смисъл Р № 9915 ОТ 20.07.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 2283/2020 Г., VI ОТД. НА ВАС/. При това положение, възражението на лечебното заведение е следвало да бъде разгледано от административния орган съобразно приложимата процедура по чл. 76а, ал. 2 и ал. 3 от ЗЗО. Според чл.76а, ал.1 ЗЗО случаите, когато изпълнителят на медицинска и/или дентална помощ е получил суми без правно основание, които не са свързани с извършване на нарушение по този закон или на НРД, и това е установено при проверка от контролните органи по чл. 72, ал. 2, изпълнителят е длъжен да възстанови сумите. В производството по чл.76а от ЗЗО не е предвидено задължение за изпращане на възражението до арбитражната комисия, която се произнася по констатации за извършени нарушения, предполагащи налагане на санкции. Административно производство е следвало да се развие на основание чл. 76а от ЗЗО, който се отнася до случаите на възстановяване на получени от изпълнителя на медицинска помощ суми без правно основание, които случаи са установени при проверки от органите по чл. 72, ал. 2 от ЗЗО. Отказът да се заплатят 11 броя ИЗ по КП 168 не може да се приравни на налагане на санкции за извършено административно нарушение. / виж Р № 6927 ОТ 28.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 991/2017 Г., VI ОТД. НА ВАС, Р № 15431 ОТ 14.12.2017 Г. ПО АДМ. Д. № 8213/2017 Г., VI ОТД. НА ВАС и др/ При извършената проверка от контролните органи не са констатирани нарушения /по всяко описано от 13-те ИЗ по КП 168 не е изрично посочена нарушена норма/, за да приложи реда и процедурата по чл. 75 и 76 от ЗЗО. Както се посочи в протокола обективизирал извършването ѝ, не се сочат установени нарушения (нарушени правни норми, водещи до ангажирането на друг вид отговорност), а се описва установената при проверката фактическа обстановка- неспазени индикации за хоспитализация. При това положение възражението на лечебното заведение не е разгледано от административния орган съобразно приложимата процедура по чл. 76а, ал. 2 и ал. 3 от ЗЗО, а по неприложим процесуален ред чл.75 и чл.76 ЗЗО. От това се е стигнало и до издаването акт с неправилно посочени правни основания. Процедурата не е следвало да се осъществява при условията на чл.75 и чл.76 ЗЗО. Следователно основателни са доводите в жалбата, че процесуалния ред при издаване на процесната заповед не е спазен.

На следващо място, оспорения акт е и материално незаконосъобразен. Посочено е , че не са спазени изискванията на чл.286 т.б б. „а“ във връзка с чл.345 ал.1 т.3 от НРД за МД за 2018г. Като фактическо основание е посочено, че при извършена проверка по 11 ИЗ по КП 168 с изрично уточнени номера не били спазени индикациите за хоспитализация по КП 168, не се установило наличието на изискуемите индикации за хоспитализация относно диагностицирани злокачествени новообразувания на женските полови органи М. С 51-С 58. Липсвала корелация между първоначална диагноза и получения хистологичен резултат.

При тази формулировка, съдът намира, че оспорената заповед не е достатъчно мотивирана, тъй като не е описано какви точно изискуеми индикации за хоспитализация не са спазени, респ. за кое ИЗ в какво се състои неспазването, неизпълнението. Съображения за това не са изложени и в административната преписка по издаването на акта / по арг. от ТР №16/31.03.1975г. на Общото събрание

на гражданската колегия на Върховния съд /ОСГК на ВС/. Следователно и жалбоподателят не е своевременно запознат със съображенията, по които е издаден актът и е поставен в положение да гадае волята на органа, на какво точно фактическо основание е издал заповедта.

Съгласно нормата на чл.286 НРД за медицинските дейности за 2018 г., клиничните пътеки се състоят от изброените основни компоненти, които са задължителни за изпълнение от лечебните заведения, един от които, съгласно т.б б. „а“ е индикации за хоспитализация, включващи задължително обективни критерии за заболяването, диагностично доказани и аргументиращи необходимостта от хоспитализация. Тоест, индикациите за хоспитализация съгласно алгоритъма на всяка КП безспорно съставлява основен компонент, който е задължителен за изпълнение от лечебното заведение. При ИЗ –тата от процесната заповед, се касае до КП № 168 „Високотехнологична асистирана с робот гинекологична хирургия“

В т.21 КП 168, т.21 т.2 „Индикации за хоспитализация и лечение“, в т.1 „Индикации за хоспитализация“, текста след „диагностика и лечение“ се изменя така:

- хистологично доказани неоплазми на маточната шийка и маточното тяло
- персистираща абнормно цистологична и хистологична находка за предракови изменения на женските гениталии
- тумори на маточните тръби и яйчниците, доказани клинично или с методите на образната диагностика
- други злокачествени тумори на женските полови органи при жени с индекс на телесната маса повече от 30.

Следователно, това са именно действащите към периода на хоспитализация на ЗОЛ-а по протокол норми, индикации за хоспитализация по КП 168.Същите са четири на брой, като не е предвидено кумулативното им наличие, за да бъдат спазени критериите за хоспитализация. Достатъчно е да е налице едно от посочените изисквания, за да се приеме, че са изпълнени критериите за хоспитализация. Според заключението на вещото лице по СМЕ, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено и заявеното от него в с.з. на 13.10.2021г при всичките ЗОЛ се касае за състояние, което съответства на втория посочен по-горе критерий за хоспитализация по КП 168, а именно персистираща абнормно цистологична и хистологична находка за предракови изменения на женските гениталии. Вещото лице е категорично в заключението си, че тези данни аргументират необходимостта от извършване на високотехнологична асистирана с робот гинекологична хирургия. И при 11 -те пациентки е доказан документално втория критерий за хоспитализация съгласно предвиждането на КП 168 в контекста на измененията с бр.4/ 2019г ДВ. Предвид, че не са констатирани нарушения в лечението на 11-те ЗОЛ, КП е завършена, не може да се вмени като задължение за възстановяване на неоснователно получена сума, при положение, че са били налице индикациите за хоспитализация съгласно условията на КП 168, условията на чл.345 ал.1 т.3 от НРД за МД 2018 и чл.286 т.б б. „а“ от НРД на МД за 2018. В тази връзка е неоснователен е довода на ответника, че КП 168 е относима единствено и покрива само злокачествените заболявания. Предраковите състояния на 11 –те пациентки напълно съответстват на втория критерий за хоспитализация по КП 168, посочен по- горе. Обстоятелството, че не е отчетена диагноза за злокачествено заболяване не означава, че не е изпълнен един от компонентите на КП, а именно индикации за хоспитализация /чл.286 т.б б. а от НРД за МД 2018/. Извършените прегледи на ЗОЛ-ца, предшествващи

хоспитализацията, са обосновали извод за наличие на втория критерий за хоспитализация. От така очертаните четири критерия за хоспитализация по КП 168 никъде не става ясно, че се изключват доброкачествените заболявания. Посочените диагнози на ЗОЛ напълно се вписват във втория критерий, като следващите два /тумори/ вече са относими към злокачествените заболявания. Установените по делото факти насочват към наличието на вторите по ред алтернативно предвидени индикации за хоспитализация: персистираща абнормна цитологична и хистологична находка за предракови изменения на женските гениталии. Поддържаното от ответника становище, че хоспитализацията по КП № 168 се извършва само при доказателство за развило се вече злокачествено заболяване, не съответства на нормативната уредба на КП № 168 Високотехнологична асистирана с робот гинекологична хирургия. Тоест, тази КП включва както доброкачествени, така и злокачествени заболявания. В този смисъл Р № 2512

от 23.02.2021 по адм.д. № 9225/ 2020г ВАС. Отчитането на заболяването с код на заболяване по Международната класификация на болестите (М.) N85.1, приложим за доброкачествени болести, не изключва предраковите изменения на женските гениталии, които са индикация за хоспитализация по КП № 186.

Хоспитализацията е съобразена с въведените медицински критерии на КП № 168. Като медицински критерии са посочените признаци за хоспитализация, без да сочи кумулативност на тези признаци. Във всяко ИЗ не са констатирани нарушения във връзка с проведено лечение по отношение на медицинските дейности спрямо всеки от пациентите, поради което да се претендира възстановяване на суми, респ отказ да се заплати ИЗ, които са получени във връзка с проведено лечение, довело до дехоспитализация на пациент в добро общо състояние е незаконосъобразно. Възстановяването на цялата сума за извършени медицински дейности по КП № 168 и вложени медицински изделия е несъразмерно. В допълнение, ако има формално документално нарушение по оформяне документацията за всеки от посочените пациенти по ИЗ необосновано е да се иска възстановяване на сумата, оползотворена по проведеното лечение. Не следва медицинския критерий да се пренебрегва поради формалистичен подход.

По така изложените правни аргументи и при съобразяване чл.168 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за незаконосъобразност на оспорената заповед и същата следва да бъде отменена.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, по арг. от чл.143, ал.1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 50 лв., представляващи д.т., 400 лв. внесен депозит за в.л. и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 3100 лв. По делото е релевирано възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение-чл.78, ал.5 ГПК, вр.чл.144 АПК. То е неоснователно. Делото е с материален интерес и за адвокатското възнаграждение е приложима нормата на чл.8 ал.1 т.4 от Наредбата № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, което в случая предвид цената на всяка КП 168, общо 11 на брой, минималният размер на адвокатското възнаграждение възлиза на 3 170

лв. Заплатеното от жалбоподателя адв.възнаграждение е под минимално установеното, поради което следва да се присъди изцяло.

С оглед изхода на спора, на ответника не следва да се присъжда юриск.възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за отказ за заплащане / закупуване на медицински дейности отчетени от ЛЗ за БМП № РД 15-115 от 2.02.2021г издадена от Директор на СЗОК

ОСЪЖДА Столична здравноосигурителна каса /СЗОК/ да заплати на [фирма] разноски в размер на 3 550 лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: